

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε

ΕΠΙ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 21 Οκτωβρίου 2013 εστάλη στην Ο.Κ.Ε. προς γνωμοδότηση το ν/σ του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης με θέμα: **«Ρυθμίσεις Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης».**

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από την **κα Σοφία Δροσοπούλου** και τους **κ.κ. Ηλία Ηλιόπουλο** και **Χρήστο Σουλελέ.**

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο **κ. Η. Ηλιόπουλος, Αντιπρόεδρος Ο.Κ.Ε.** Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχε ως εμπειρογνώμονας η **κα Μαρία Τσίπρα.** Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε η **κα Μαρία Ιωαννίδου,** επιστημονική συνεργάτης της Ο.Κ.Ε., η οποία είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της γνωμοδότησης.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε δυο (2) συνεδριάσεις ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίασή της στις 30 Οκτωβρίου 2013.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε την συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της **26^{ης} Νοεμβρίου 2013,** διατύπωσε την υπ' αριθ. **294** Γνώμη της.

A. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Το σχ/ν «Ρυθμίσεις Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης» αποτελείται από **26 Άρθρα**.

Το **Άρθρο 1** αφορά στην κατάργηση της μηχανογραφικής άδειας την οποία ελάμβαναν υπάλληλοι, που ασχολούνταν με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και έκαναν χρήση οθόνης οπτικής καταγραφής για διάστημα μεγαλύτερο των 5 ωρών ημερησίως.

Τα **Άρθρα 2-3** προβλέπουν τη μείωση του χρόνου βραχυχρόνιας αναρρωτικής άδειας από 10 σε 8 ημέρες και ορίζουν ότι η μη διενέργεια κατόικον ελέγχου από τη Διοίκηση συγκαταλέγεται πλέον ρητά στα πειθαρχικά παραπτώματα του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα.

Το **Άρθρο 4** παρατείνει έως 31.12.2014 την αναστολή των αδειών υπηρεσιακής εκπαίδευσης και το **Άρθρο 5** μειώνει την άδεια εξετάσεων για φοιτητές/σπουδαστές δημόσιους υπαλλήλους.

Το **Άρθρο 6** προβλέπει τη χορήγηση επιπλέον άδειας ανατροφής σε περιπτώσεις πολύδυμης κύσεως.

Το **Άρθρο 7** προβλέπει την δυνατότητα να πιστοποιηθεί η υγεία και η φυσική καταλληλότητα των υποψηφίων υπαλλήλων από δημόσιους ή ιδιώτες ιατρούς.

Με το **Άρθρο 8** τροποποιούνται οι αρμοδιότητες του ΑΣΕΠ. Ειδικότερα, προβλέπεται η δυνατότητα να καλύπτονται θέσεις από πίνακα επιλαχόντων προηγούμενων διαγωνισμών, χωρίς προκήρυξη νέου διαγωνισμού. Επίσης, προβλέπεται ότι ο οικείος φορέας θα έχει τη δυνατότητα, προς διακρίβωση ειδικών γνώσεων ή/και δεξιοτήτων που συνάδουν με τα προσόντα ή τα καθήκοντα των υπό πλήρωση θέσεων, να ζητήσει από το ΑΣΕΠ επιπροσθέτως τη διενέργεια: α) πρακτικής δοκιμασίας ή/και β) εξέτασης των υποψηφίων με τη βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλων κατάλληλων συσκευών ή/και γ) ειδικής γραπτής δοκιμασίας.

Το **Άρθρο 9** προβλέπει τη συμμετοχή του ΑΣΕΠ στη διαδικασία πρόσληψης επικουρικών ιατρών.

Το **Άρθρο 10** παρατείνει τις προθεσμίες που θέτει το άρθρο 28 παρ. 3 του ν. 4024/2011 για διαδικασία αξιολόγησης των οργανικών μονάδων και του προσωπικού των φορέων του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα παρατείνονται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας.

Το **Άρθρο 11** διευρύνει τις περιπτώσεις εξαιρέσεων από τη διαθεσιμότητα, προκειμένου να περιληφθούν και περιπτώσεις του ν. 4172/2013, οι οποίες δεν ρυθμίστηκαν ρητώς με την τροποποίηση του άρθρου 53 του ν. 4186/2013.

Με το **Άρθρο 12** παρέχεται προβάδισμα στις μετατάξεις στα πλαίσια της κινητικότητας των πολυτέκνων υπαλλήλων εφόσον αυτοί δεν έχουν εξαιρεθεί από την διαθεσιμότητα ελλείψει των προϋποθέσεων, που τάσσει ο νόμος.

Με το **Άρθρο 13** επανέρχεται και μάλιστα με αναδρομική ισχύ η δυνατότητα επικύρωσης εγγράφων που διακινούνται μεταξύ υπηρεσιών και μετά την επικύρωση τους υπέχουν θέση ακριβούς αντίγραφου.

Με το **Άρθρο 14** τροποποιείται ο θεσμός της αυτοδίκαιης αργίας λόγω της υπαγωγής ορισμένων αδικημάτων – παραπτωμάτων που δεν έχουν ειδική ηθική απαξία στο καθεστώς της δυνητικής αργίας, ενώ με το **Άρθρο 15** προβλέπεται ότι τα αδικήματα και παραπτώματα της υπεξαίρεσης, της απιστίας περί την υπηρεσία και της παράβασης καθήκοντος εμπίπτουν στο καθεστώς της δυνητικής αργίας όταν τελούνται στο πλαίσιο της συμμετοχής του υπαλλήλου σε συλλογικά όργανα.

Με το **Άρθρο 16** προβλέπεται ότι ο υπάλληλος που έχει τεθεί σε αυτοδίκαιη αργία έχει τη δυνατότητα να ζητήσει οποτεδήποτε με αίτησή του προς το αρμόδιο για το διορισμό του όργανο την αναστολή της αργίας, ύστερα από γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου.

Το **Άρθρο 17** προσδιορίζει τον τρόπο καταθέσεως των ενστάσεων κατά των πειθαρχικώς προϊσταμένων, ενώ το **Άρθρο 18** τροποποιεί τη σύσταση, συγκρότηση και λειτουργία του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Το **Άρθρο 19** τροποποιεί το Άρθρο 114 του Υπαλληλικού Κώδικα και επιβάλλει μετά την γνωστοποίηση ποινικής δίωξης, την αιτιολογημένη απόφαση περί άσκησης πειθαρχικής δίωξης εις βάρος του υπαλλήλου.

Το **Άρθρο 20** ρυθμίζει το ζήτημα της απορρόφησης των επιτυχόντων των Προκηρύξεων 8Κ/2008 και 9Κ/2008 και το **Άρθρο 21** αφορά σε ζητήματα υπαλλήλων των ΚΕΠ.

Το **Άρθρο 22** αφορά στην τοποθέτηση των επιτυχόντων προστατευομένων ατόμων του Ν.2643/1998 κατηγορίας ΥΕ και ΔΕ.

Το **Άρθρο 23** τροποποιεί το ν.3861/2010 με στόχο την αντιμετώπιση των ερμηνευτικών και διαχειριστικών ζητημάτων που έχουν προκύψει μέχρι στιγμής κατά την υλοποίηση του προγράμματος Διαύγεια από τους φορείς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, αλλά και την ενίσχυση της ισχύος των αναρτημένων εγγράφων.

Το **Άρθρο 24** τροποποιεί το άρθρο 6 του ν.2527/1197 αναφορικά με τους λογοτέχνες, τους καλλιτέχνες και τους δημοσιογράφους.

Τέλος το **Άρθρο 25** περιλαμβάνει σειρά καταργούμενων διατάξεων και το **Άρθρο 26** ορίζει την ισχύ των διατάξεων από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

B. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Πριν προχωρήσει η Ο.Κ.Ε. στην αξιολόγηση του υπό συζήτηση σχ/ν, θέλει κατ' αρχήν να επαναλάβει την βασική της θέση, η οποία έχει επανειλημμένα εκφρασθεί σε πλήθος γνωμοδοτήσεων, ότι **η χώρα χρειάζεται μία σύγχρονη δημόσια διοίκηση η οποία πρέπει να αποτελεί το κατάλληλο εργαλείο για την υλοποίηση των πολιτικών που αποφασίζει η δημοκρατικά συντεταγμένη Πολιτεία, με στόχο τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών της, την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής τους και τη διασφάλιση των ατομικών τους δικαιωμάτων.**

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να είναι σαφές ότι **μία από τις σοβαρότερες πηγές της κακοδαιμονίας, όπως έχει πολλές φορές εντοπιστεί, είναι η διαρκής εμπλοκή της πολιτικής εξουσίας στον χώρο της Δημόσιας Διοικήσεως** (από την πρόσληψη των υπαλλήλων μέχρι την επιλογή των προϊσταμένων αλλά και την ερμηνεία και την εφαρμογή της νομοθεσίας εκ μέρους των υπηρεσιών). Συνέπεια της εμπλοκής αυτής είναι ότι η δημόσια Διοίκηση δεν λειτουργεί αποκλειστικά προς όφελος του σκοπού της, που είναι η εξυπηρέτηση του πολίτη αλλά περισσότερο προς ικανοποίηση αλλότριων σκοπών από αυτούς, που συνταγματικά της έχουν ανατεθεί.

Η Ο.Κ.Ε. έχει επανειλημμένα τονίσει την ανάγκη απεμπλοκής της Δημόσιας Διοίκησης από την πολιτική. Πρόκειται για παγία αντίληψη της σύγχρονης διοικητικής επιστήμης, την οποία και το παράδειγμα άλλων χωρών τελικώς απέδειξε. Η μοναδική ίσως οδός για την διασφάλιση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοικήσεως είναι η δόμηση της κατά τρόπο, ώστε οι πολιτικοί προϊστάμενοι να παρέχουν μόνο τις γενικές πολιτικές κατευθύνσεις στην Διοίκηση, η οποία και θα πρέπει στα πλαίσια της δικής της δομής και ιεραρχίας να επιλέγει τον τρόπο και την μέθοδο, με τις οποίες οι γενικές αυτές κατευθύνσεις θα υλοποιηθούν.

Σε απόλυτη συνάφεια με την γενική αυτή διαπίστωση περί δημόσιας Διοικήσεως, είναι και μια σειρά προβλημάτων, που ταλανίζουν την διοίκηση επί σειρά ετών, με κορυφαία την έλλειψη διασύνδεσης των υπηρεσιών, την ελλιπή

μηχανοργάνωση, την υποστελέχωση κρίσιμων για τον δημόσιο, τομέων (ασφαλιστικοί οργανισμοί, ελεγκτικοί μηχανισμοί κλπ), προβλήματα, τα οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με αποσπασματικές ρυθμίσεις όπως οι προτεινόμενες στο υπό συζήτηση σχ/ν.

Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα τελευταία τρία χρόνια, εν μέσω κρίσης και δημοσιονομικής προσαρμογής, η δημόσια διοίκηση έχει μετατραπεί σε αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τους διεθνείς δανειστές της χώρας, με αποτέλεσμα η κατάσταση να επιδεινώνεται αντί να βελτιώνεται. Τα τελευταία αυτά χρόνια γίνονται αποσπασματικές παρεμβάσεις και εισάγονται συστηματικά μειώσεις προσωπικού, **χωρίς καμία ουσιαστική μελέτη των αναγκών των υπηρεσιών, χωρίς πρόνοια για την συνέχιση της λειτουργίας τους και βεβαίως χωρίς με τον τρόπο αυτό να επιτυγχάνεται η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοικήσεως.** Αντίθετα, η διαρκής απαξίωση των δημοσίων υπηρεσιών, η υποβάθμιση της λειτουργίας τους και η συστηματική απομάκρυνση προσωπικού, αφενός επιτείνουν διαρκώς την εικόνα της αναξιοπιστίας, που εκπέμπει η διοίκηση για τους πολίτες και αφετέρου οδηγούν συστηματικά στην άμετρη και τελικώς επιβλαβή για τα συμφέροντα του Δημοσίου εισδοχή ιδιωτικών συμφερόντων στον χώρο των δημοσίων υπηρεσιών. Η εξέλιξη αυτή, όσο και εάν παροδικά φαίνεται να εξυπηρετεί την χώρα, αφού με τις διαρκείς περικοπές προσωπικού, χορηγούνται τελικώς οι δόσεις του δανείου, στην πραγματικότητα αποσαθρώνει την δημόσια Διοίκηση, απομακρύνοντας κάθε ελπίδα για την βελτίωση της.

Συμπερασματικά, βάσει των παραπάνω, **η Ο.Κ.Ε. προβαίνει στις εξής γενικές παρατηρήσεις επί του σχ/ν:**

Α. Όσο τα προβλήματα της δημόσιας διοίκησης δεν αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο ενός συνολικού και σαφούς σχεδιασμού με συγκεκριμένους στόχους, είναι προφανές ότι η λειτουργία της Δημόσιας Διοικήσεως δεν πρόκειται να βελτιωθεί με μεμονωμένες διατάξεις όπως η κατάργηση της μηχανογραφικής άδειας ή η μείωση των αναρρωτικών ή εκπαιδευτικών αδειών. Υπό την έννοια αυτή, το παρόν σχέδιο νόμου, ακόμα και στα σημεία που εισάγουν βελτιώσεις της υφιστάμενης νομοθεσίας (όπως αναλυτικά κατωτέρω θα εκτεθεί) λειτουργεί

αποσπασματικά και χωρίς στην πραγματικότητα να συμβάλει στην αντιμετώπιση των πάγιων προβλημάτων της ελληνικής δημόσιας διοίκησης.

Β. Σχετικά με τις αναρρωτικές άδειες, πέραν του προβληματισμού για το αν η προβλεπόμενη μείωση εξυπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, η Ο.Κ.Ε. είναι σαφώς υπέρ των ελέγχων προκειμένου να μην γίνεται κατάχρηση αδειών. Ωστόσο, όσον αφορά στην υποχρέωση του προϊσταμένου να αποστείλει ιατρό προκειμένου να ελέγξει τον υπάλληλο που κάνει χρήση αναρρωτικών αδειών και την θέσπιση πειθαρχικού παραπτώματος σε περίπτωση παράλειψης μιας τέτοιας ενέργειας, είναι αυτονόητο, ότι μια τέτοια διάταξη προϋποθέτει, ότι η υπηρεσία διαθέτει ελεγκτή ιατρό, ο οποίος θα μπορέσει να μεταβεί στην οικία του υπαλλήλου και να διενεργήσει τον έλεγχο. Επομένως, σε περίπτωση, που δεν υπάρχει ελεγκτής ιατρός, η παράλειψη ελέγχου του υπαλλήλου δεν μπορεί να συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα για τον προϊστάμενο.

Γ. Οι διατάξεις που αφορούν στην αναστολή των εκπαιδευτικών αδειών και στη μείωση των αδειών εξετάσεων για φοιτητές/σπουδαστές δημόσιους υπαλλήλους έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τον αναγκαίο και προφανή στόχο του εκσυγχρονισμού και της αναβάθμισης της Δημόσιας Διοίκησης, στόχο που συνδέεται στενά με την βελτίωση των γνώσεων και δεξιοτήτων του προσωπικού και τη δυνατότητα των εργαζομένων για δια βίου μάθηση.

Δ. Η Ο.Κ.Ε. εκφράζει τον έντονο προβληματισμό της σχετικά με τις διατάξεις που επιφέρουν για πολλοστή φορά τροποποιήσεις στο σύστημα προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ. Πέραν της όποιας συζήτησης σχετικά με την εμπειρία από την εφαρμογή των διατάξεων περί ΑΣΕΠ και με το αν το μοντέλο προσλήψεων χρήζει αναμόρφωσης, θα πρέπει να είναι σαφές ότι η προτεινόμενη ρύθμιση, ακολουθεί την ακριβώς αντίθετη αντίστροφη λογική από αυτή των προσλήψεων με αντικειμενικά κριτήρια. Η δυνατότητα που παρέχεται να καλύπτονται θέσεις από πίνακα επιλαχόντων προηγούμενων διαγωνισμών χωρίς προκήρυξη, αποτελεί ευθεία παρέμβαση η οποία μπορεί να οδηγήσει σε καθαρά ευνοιοκρατικές προσλήψεις. Σε κάθε περίπτωση, με τον τρόπο αυτό παραβιάζεται η αρχή της αξιοκρατίας, όπως αυτή απορρέει από το Σύνταγμα (άρθρο 5, άρθρο, 4 άρθρο 2)

αφού υποψήφιοι, που ήταν μη διοριστέοι σε προηγούμενες προκηρύξεις, θα καταστούν δημόσιοι υπάλληλοι, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα σε άλλους νέους υποψηφίους να συμμετέχουν στην διαδικασία και χωρίς βεβαίως αποτίμηση των προσόντων των νέων αυτών υποψηφίων. Σε κάθε περίπτωση, λογικές μείωσης του κόστους διενέργειας διαγωνισμών δεν μπορούν να δικαιολογήσουν στην περιστολή βασικών συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως αυτό του δικαιώματος στην προσωπικότητα, στοιχείο της οποίας είναι και η αξιοκρατία στον τρόπο πρόσληψης.

Στο **Κεφάλαιο Γ'** της παρούσας Γνώμης ακολουθούν παρατηρήσεις της Ο.Κ.Ε. επί συγκεκριμένων διατάξεων του σχ/ν.

Γ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό καταργείται η μηχανογραφική άδεια, την οποία ελάμβαναν υπάλληλοι, που ασχολούνταν με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και έκαναν χρήση οθόνης οπτικής καταγραφής για διάστημα μεγαλύτερο των 5 ωρών ημερησίως. Η ως άνω άδεια αντιστοιχούσε σε 1 ημέρα ανά δίμηνο. Η μηχανογραφική άδεια αποτελούσε αντιστάθμισμα για την επιβάρυνση της υγείας, η οποία τεκμηριωμένα επέρχεται όταν ένας εργαζόμενος κάνει χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή για διάστημα πολύ περισσότερο του μισού του ημερησίου ωραρίου του. Σε κάθε δε περίπτωση, αποτελούσε αντιστάθμισμα των ελλিপών μέτρων προστασίας, που λαμβάνονται από το Δημόσιο για τους υπαλλήλους, όσον αφορά στην επιβάρυνση της υγείας τους από τους βλαπτικούς παράγοντες της χρήσης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Και ενώ βεβαίως, η κατάσταση δεν έχει βελτιωθεί, δεν έχουν δηλαδή παρασχεθεί μέσα προστασίας, δεν έχει πάψει να υφίσταται το πρόβλημα των βλαπτικών παραγόντων, η εισαγόμενη ρύθμιση προβαίνει στην κατάργηση της ως άνω άδειας, καθαρά κινούμενη στην λογική της εξοικονόμησης κάποιων εργατωρών, χωρίς να λαμβάνει καμία σχετική πρόνοια για την υγεία των υπαλλήλων.

Άρθρο 2

Με την προτεινόμενη ρύθμιση μειώνεται ο χρόνος βραχυχρόνιας αναρρωτικής άδειας, που χορηγείται στους υπαλλήλους από δέκα σε οκτώ ημέρες και θεσπίζεται ως πειθαρχικό παράπτωμα η παράλειψη του προϊσταμένου να αποστείλει ιατρό προκειμένου να ελέγξει τον υπάλληλο, που κάνει χρήση αναρρωτικών αδειών.

Ισχύει η παρατήρηση της Γενικής Αξιολόγησης, ότι προϋπόθεση μιας τέτοιας διάταξης είναι η υπηρεσία να διαθέτει ελεγκτή ιατρό, ο οποίος θα μπορέσει να μεταβεί στην οικία του υπαλλήλου και να διενεργήσει τον έλεγχο. Επομένως, σε περίπτωση, που δεν υπάρχει ελεγκτής ιατρός, η παράλειψη ελέγχου του υπαλλήλου δεν μπορεί να συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα για τον προϊστάμενο.

Άρθρα 4-5

Παρατείνεται έως 31.12.2014 η αναστολή των αδειών υπηρεσιακής εκπαίδευσης και προβλέπεται η μείωση της άδειας εξετάσεων για φοιτητές/σπουδαστές δημόσιους υπαλλήλους από είκοσι σε δέκα ημέρες.

Τόσο το άρθρο 4 όσο και το άρθρο 5 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, αποτελεί ένα ευθύ πλήγμα στην εκπαίδευση των υπαλλήλων, η οποία μάλιστα, λαμβάνει χώρα προς όφελος της ίδιας της υπηρεσίας, αφού πρόκειται για άδειες υπηρεσιακής εκπαίδευσης, σε αντικείμενα συναφή με το αντικείμενο της υπηρεσίας. Σε κάθε περίπτωση, η βελτίωση των υπηρεσιών, που παρέχει το δημόσιο προς τους πολίτες συνδέεται άμεσα με το εκπαιδευτικό επίπεδο των υπαλλήλων, η δε αναστολή χορήγησης αδειών, θα αποτελέσει έναν σοβαρό φραγμό για όσους υπαλλήλους ενδιαφέρονται να προχωρήσουν στην βελτίωση των τυπικών και ουσιαστικών τους προσόντων προς όφελος της υπηρεσίας. Η μείωση του χρόνου άδειας εξετάσεων θα αποτελέσει επιπρόσθετα, έναν ανασταλτικό παράγοντα και για τους υπαλλήλους εκείνους, που χωρίς να έχουν λάβει εκπαιδευτική άδεια, μολαταύτα συνεχίζουν την εκπαίδευση τους, πράγμα, το οποίο ουσιαστικά θα οδηγήσει σε βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών των δημοσίων υπηρεσιών.

Σε κάθε περίπτωση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι σε σχέση με τις ημέρες άδειας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η απόσταση από το εκπαιδευτικό ίδρυμα και προτείνει να υπάρχει ιδιαίτερη μέριμνα για τις περιπτώσεις όπου οι φοιτητές/σπουδαστές δημόσιοι υπάλληλοι πρέπει να πραγματοποιήσουν μεγάλες μετακινήσεις προκειμένου να μεταβούν στον τόπο εξετάσεων.

Άρθρο 7

Η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει την δυνατότητα να πιστοποιηθεί η υγεία και η φυσική καταλληλότητα των υποψηφίων υπαλλήλων από δημόσιους ή ιδιώτες ιατρούς.

Η εξέταση της υγείας και καταλληλότητας των υπαλλήλων για την ανάληψη θέσεων στο Δημόσιο, θα πρέπει να αποτελεί μια εξαιρετικά προσεκτική και

αποτελεσματική διαδικασία, προκειμένου να διαπιστώνει όχι μόνο την (φυσική) υγεία του υπαλλήλου, αλλά και να ελέγχει την δυνατότητα του να λειτουργήσει αποδοτικά και παραγωγικά στα πλαίσια μιας δημόσιας Υπηρεσίας.

Σε κάθε περίπτωση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι θα πρέπει να προβλέπονται συγκεκριμένες διαδικασίες μέσα από τις οποίες να διασφαλίζεται η φερεγγυότητα της σχετικής γνωμάτευσης. Επιπλέον, ειδικά για τους ιδιώτες ιατρούς, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι αυτοί θα πρέπει να είναι συμβεβλημένοι με το Δημόσιο.

Θα πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι στην παρούσα χρονική στιγμή, με δεδομένο, ότι υφίσταται αναστολή προσλήψεων, η συγκεκριμένη διάταξη καθίσταται εξαιρετικά περιορισμένης εμβέλειας, χωρίς βέβαια αυτό να αναιρεί την ανάγκη μιας σταθερής καθολικής ρύθμισης.

Άρθρο 8

1. Ισχύει η παρατήρηση της Γενικής Αξιολόγησης σχετικά με τις τροποποιήσεις στο σύστημα προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ. Η παρούσα προτεινόμενη ρύθμιση, ακολουθεί την ακριβώς αντίστροφη λογική από αυτή των προσλήψεων με αντικειμενικά κριτήρια. Η δυνατότητα που παρέχεται να καλύπτονται θέσεις χωρίς προκήρυξη από πίνακα επιλαχόντων προηγούμενων διαγωνισμών, αποτελεί ευθεία παρέμβαση η οποία θα οδηγήσει σε καθαρά ευνοιοκρατικές προσλήψεις. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς, ότι έχοντας έναν πίνακα επιλαχόντων, το ΑΣΕΠ μπορεί να προτείνει την κάλυψη θέσεων, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ποιοι είναι οι υπάλληλοι αυτοί, που θα προσληφθούν, όχι βεβαίως με κριτήρια κάλυψης ουσιαστικών αναγκών αλλά με μοναδικό κριτήριο τις προσλήψεις ημετέρων. Σε κάθε περίπτωση, με τον τρόπο αυτό παραβιάζεται η αρχή της αξιοκρατίας, όπως αυτή απορρέει από το Σύνταγμα (άρθρο 5, άρθρο, 4 άρθρο 2) αφού υποψήφιοι, που ήταν μη διοριστέοι σε προηγούμενες προκηρύξεις θα καταστούν δημόσιοι υπάλληλοι, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα σε άλλους νέους υποψηφίους να συμμετέχουν στην διαδικασία και χωρίς βεβαίως αποτίμηση των προσόντων των νέων αυτών υποψηφίων. Και βεβαίως, λογικές μείωσης του κόστους διενέργειας διαγωνισμών δεν μπορούν να δικαιολογήσουν στην περιστολή βασικών

συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως αυτό του δικαιώματος στην προσωπικότητα, στοιχείο της οποίας είναι και η αξιοκρατία στον τρόπο πρόσληψης.

2. Με τη τρίτη παράγραφο της προτεινόμενης ρυθμίσεως, μειώνεται ουσιαστικά η διάρκεια της προσωρινής απασχόλησης, που μπορεί να υπάρξει στον χρόνο, που μεσολαβεί από την έκδοση των προσωρινών αποτελεσμάτων διαδικασίας προσλήψεως μέχρι την έκδοση απόφασης πρόσληψης των τελικών προσληφθέντων. Οι συμβάσεις αυτές προσωρινής απασχόλησης σκοπό είχαν να καλύψουν τις ανάγκες του φορέα όσο διάστημα εκκρεμεί η διαδικασία προσλήψεως, η οποία δυστυχώς με τον αυτεπάγγελο και κατ' ένσταση έλεγχο πολλές φορές διαρκεί και χρόνια ολόκληρα. Από την άλλη πλευρά, μετά την αναστολή προσλήψεων, οι συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης στην πραγματικότητα εξυπηρετούν παροδικά τις ανάγκες των φορέων, που δεν μπορούν να καλυφθούν διαφορετικά. Η μείωση του χρόνου απασχόλησης, χωρίς να υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις που θα καλύψουν τις ανάγκες των υπηρεσιών, οδηγεί για μια ακόμα φορά στην διάλυση των δημοσίων υπηρεσιών.

3. Η προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 7 είναι εξαιρετικά γενική, αφήνει τεράστια περιθώρια ερμηνειών και σε κάθε περίπτωση, αναδύει οσμή αναξιοκρατίας στον τρόπο προσλήψεων. Και βεβαίως, η οσμή αυτή καθίσταται εντονότερη εάν αναλογιστεί κανείς, ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να εισαχθούν ειδικοί όροι προσλήψεων σε κατηγορίες όπως αυτή της Υποχρεωτικής Εκπαιδύσεως.

Άρθρο 9

Η συμμετοχή του ΑΣΕΠ στην διαδικασία πρόσληψης των επικουρικών ιατρών, έρχεται σε αντίθεση προς την πάγια επιχειρηματολογία του Υπουργείου Υγείας, το οποίο επιμένει, ότι η πρόσληψη των επικουρικών ιατρών δεν συνιστά διαδικασία πρόσληψης εργαζόμενων με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Επιπρόσθετα, η εμπλοκή του ΑΣΕΠ θα προκαλέσει τεράστιες καθυστερήσεις, όπως συμβαίνει δυστυχώς μέχρι τώρα σε όλες τις διαδικασίες, που εμπλέκεται το ΑΣΕΠ.

Άρθρο 10

Το επίμαχο άρθρο παρατείνει της προθεσμία, που προβλέπεται στο άρθρο 35 του ν.4024/2011 για την αξιολόγηση δομών και υπαλλήλων και την αναδιάρθρωση των δημοσίων υπηρεσιών. Στην διάταξη αυτή καθίσταται προφανές, ότι εφόσον το έργο των επιτροπών, που προέβλεπε ο νόμος 4024/2011 δεν έχει μέχρι σήμερα ολοκληρωθεί, η διαθεσιμότητα δημοσίων υπαλλήλων, που εισήχθη με τις διατάξεις του ν.4271/2013 δεν μπορεί να αποτελεί προϊόν και αποτέλεσμα μελέτης των δομών των υπηρεσιών, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό, την τρέχουσα διαθεσιμότητα παντελώς αντισυνταγματική.

Άρθρο 14-15

Από τον συνδυασμό των ως άνω άρθρων προκύπτει, ότι σε περιπτώσεις συλλογικών οργάνων ή μελών υπηρεσιακών συμβουλίων, δεν επιβάλλεται πλέον αυτοδίκαιη αργία άμα την αμετάκλητη παραπομπή μιας υποθέσεως στο ακροατήριο ή την παραπομπή στο πειθαρχικό συμβούλιο για μια σειρά πειθαρχικών παραπτώματων. Αντιθέτως, στα μέλη αυτά μπορεί να επιβληθεί δυνητική αργία, η οποία αποφασίζεται από τα αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια και σε κάθε περίπτωση μόνο με την συνδρομή σοβαρών λόγων υπηρεσιακού συμφέροντος ή λόγων δημοσίου συμφέροντος.

Οι διατάξεις, που επιβάλλουν αυτοδίκαιη αργία σε υπαλλήλους, άμα την παραπομπή τους, έχουν υποστεί δριμεία κριτική καθώς παραβιάζουν το εισαγόμενο από το Σύνταγμα και την ΕΔΔΑ τεκμήριο αθωότητας των υπαλλήλων. Από την άλλη πλευρά, η επιβολή του μέτρου αυτού και στην περίπτωση των μελών συλλογικών οργάνων είχε οδηγήσει σε απορρύθμιση των συμβουλίων, με τον φόβο της επιβολής αυτοδικαίως αργίας. Υπό την έννοια αυτή, η υποβολή σε κατάσταση δυνητικής αργίας, με την τήρηση συγκεκριμένων διατυπώσεων κινείται στην σωστή κατεύθυνση αλλά η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να επεκταθεί σε όλους τους υπαλλήλους διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό, την προστασία των ίδιων των υπαλλήλων και την τήρηση της νομιμότητας.

Άρθρο 16

Η εισαγόμενη ρύθμιση, παρέχει την δυνατότητα κρίσεως στις περιπτώσεις, που ένας υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία και παρέρχεται χρονικό διάστημα από την υποβολή του στην κατάσταση αυτή. Είναι προφανές, βεβαίως, ότι κάθε ρύθμιση, η οποία δεν επιβάλλει με συγκεκριμένη ποινή (πχ άρση της αυτοδικαίως αργίας) την κρίση μιας υποθέσεως εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος είναι στην πραγματικότητα ατελής, αφού όπως δέχεται η νομολογία του ΣτΕ οι τασσόμενες εκ του νόμου προθεσμίες είναι ενδεικτικές. Πρέπει συνεπώς, η μη συνεδρίαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου για την διατήρηση της αργίας ή μη να συνδεθεί με άμεσες συνέπειες, όπως η άρση της αργίας, προκειμένου να δεσμευτεί η διοίκηση να προβαίνει σε έγκαιρη εξέταση των υποθέσεων. Σε κάθε περίπτωση, είναι επιβεβλημένη η επιτάχυνση των ποινικών και πειθαρχικών διαδικασιών, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό την άμεση εκκαθάριση των υποθέσεων, κατά τρόπο, ώστε ο υπάλληλος που στην πραγματικότητα δεν έχει παραβεί τις υπηρεσιακές του υποχρεώσεις να αποκαθίσταται άμεσα ενώ ο υπάλληλος, που έχει υποπέσει σε βαριά πειθαρχικά και ποινικά παραπτώματα να απομακρύνεται οριστικά από την υπηρεσία.

Άρθρο 17-18

Η παρούσα διάταξη αποτελεί μια ακόμα παρέμβαση στον χώρο του πειθαρχικού δικαίου, η οποία όμως για μια ακόμα φορά γίνεται χωρίς συστηματική προσέγγιση, χωρίς ουσιαστική ένταξη των διατάξεων στο πλέγμα του πειθαρχικού δικαίου και βεβαίως αποσπασματικά. Μετά δε τις πολλαπλές παρεμβάσεις, που έχει υποστεί το πειθαρχικό δίκαιο από την θέσπιση του μέχρι και σήμερα, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί επιβεβλημένη την κωδικοποίηση και σε κάθε περίπτωση τον εκσυγχρονισμό του κατά τρόπο, ώστε να αποτελεί ένα ενιαίο κείμενο, άμεσο, εύληπτο και αποδοτικό.

Σε κάθε περίπτωση, η μείωση του αριθμού των μελών του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου σε συνδυασμό προς την συστηματική απομείωση της ύλης του (αφαίρεση υποθέσεων υποβιβασμού και οριστική παύσης ν.4152/2013)

υποβαθμίζει τον ρόλο του, που μπορεί να είναι εξαιρετικά σημαντικός δεδομένου, ότι με πολύ μειωμένο κόστος ο υπάλληλος μπορεί να τύχει επανάκρισης της υποθέσεως του, πριν αναγκαστεί να υποβληθεί σε μεγάλες δαπάνες, προσφεύγοντας στην δικαιοσύνη. Υπό την έννοια αυτή, η ενίσχυση του ρόλου του, μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στην αποφόρτιση των δικαστηρίων και στην απονομή ουσιαστικής δικαιοσύνης.

Άρθρο 19

Η εισαγόμενη διάταξη, που επιβάλλει μετά την γνωστοποίηση ποινικής διώξεως, την αιτιολογημένη απόφαση περί άσκησης πειθαρχικής διώξεως εις βάρος του υπαλλήλου, ενδέχεται να δημιουργήσει στην πράξη απίστευτες παρερμηνείες, με κίνδυνο να ασκούνται πειθαρχικές δίωξεις ακόμα και για υποθέσεις, που άπτονται των ορίων του ιδιωτικού βίου του υπαλλήλου. Εξάλλου, το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς ανάξιας συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας, αποτελεί ένα γενικό και αόριστο παράπτωμα, που επιτρέπει παρερμηνειών και οδηγεί σε παντελώς έωλες πειθαρχικές δίωξεις.

Άρθρο 20

Το ζήτημα της απορρόφησης τόσο των υποψηφίων της 9κ/2008 όσο και των αντίστοιχων της 8κ/2008 προκήρυξης έχει απασχολήσει τόσο την διοίκηση όσο και την δικαιοσύνη, αφού επ' αυτών των θεμάτων έχουν εκδοθεί σειρά αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Σε επίπεδο αρχής είναι προφανής η ανάγκη πρόσληψης των υποψηφίων και των δύο προκηρύξεων δεδομένου, ότι οι ανάγκες του ΙΚΑ σε προσωπικό είναι εξαιρετικά μεγάλες και σε κάθε περίπτωση οι υπάλληλοι δεν μπορούν να ευθύνονται για τις ατυχείς νομοθετικές επιλογές της Κυβέρνησης. Σε κάθε περίπτωση, για να είναι η ως άνω διάταξη αποτελεσματική θα πρέπει αφενός να τεθεί ένα σαφές και απαρέγκλιτο χρονοδιάγραμμα απορρόφησης του προσωπικού αυτού και σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να τύχουν σεβασμού οι εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις, προς αποφυγή άλλων δικαστικών διενέξεων στο μέλλον.

Άρθρο 21

Όπως παγίως γίνεται δεκτό από την νομολογία, η μετάταξη συνιστά παραίτηση από την θέση, που κατέχει ο υπάλληλος και νέα πρόσληψη του σε άλλη θέση, με αποτέλεσμα να απαιτείται η γνωμοδότηση υπηρεσιακού συμβουλίου, χωρίς να αρκεί η απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης για την νομιμότητα της μετατάξεως.

Άρθρο 22

Δεδομένου, ότι η ως άνω διάταξη αφορά σε προστατευόμενα κατά το νόμο άτομα, πρέπει να ληφθεί εξαιρετική μέριμνα και πρόνοια ώστε οι τοποθετήσεις αυτών σε άλλες υπηρεσίες να σέβονται τις ιδιαιτερότητες, που έκαστος εξ αυτών παρουσιάζει.